

*

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ

- M: 227r Ὡς Ἀβραάμ, τὴ μάχαιρα γιάγειρε στὸ φηκάρι·
τὸς ἀγγέλους ἐπερίσσεψεν ἡ ἐδικὴ σου χάρις.
Χαρὰ σ' ἐσένα, Ἀβραάμ, κι εἰς τ' ἄσφατό σου ζάλο
μὲ τὴν ἐμπιστοσύνη σου, ποὺ δὲν εὐρέθη εἰς ἄλλο.
- 945 Ἀβραάμ, μεγάλη ἡ πίστη σου, μεγάλη ἡ ὄρεξί σου,
σήμερο ἐστεφανώθηκες ἐσὺ καὶ τὸ παιδί σου·
μεγάλῃ νίκῃν ἔκαμες στὸν πόλεμο ὅπου ἔμπηκες,
νὰ σὲ πλανέσου τὰ φθαρτὰ τοῦ κόσμου δὲν ἀφήκες.
Λύσε του τὰ δεματικά, λύτρωσε τὸ κοπέλι,
- 950 καὶ τὴ θυσία ποὺ μελετᾷς Ἀφέντης πλιὸ δὲ θέλει.
Δοῦλε πιστέ, δοῦλε καλέ, ἄντρα χαριτωμένε,
εἰς τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πύργε ξετελειωμένε,
ἐγνώρισεν ὁ Κύριος κι εἶδε τὴν ὄρεξί σου·
εὐλογημένος νὰ ἔσαι ἐσύ, τὸ τέκνο κι ἡ γυνή σου.
- B: 42
- 955 Ὅσα ἔναι τ' ἄστρα τ' οὐρανοῦ, φύλλα στὰ δέντρη ἀντάμι,
τόση σπορὰ τὸ τέκνο σου, παιδόγγονα νὰ κάμει.
Ἐθάρειεν τὴν ὁ Ποιητὴς τὴν πίστη σου τὴν τόση,
μὰ ἔθελε καὶ τῶν ἄλλωνῶ νὰ τήνε φανερώσει,
γιατὶ χωστὸ γῆ ἀπόκρυφο τὸν Κύριο δὲν κομπώνει·
- 960 κατέχει καθανὸς καρδιά κι εἰς πάσα τόπο σώνει.
Κι ἐτοῦτον ὅπου σ' ὄρισε τὴν περασμένη σκόλη
ἦτο γιὰ νὰ μαρτυρηθεῖς, νὰ σὲ γνωρίσουν ὅλοι,
νὰ παίρνου ξόμπλιν ἀπὸ σέ, τὸν Πλάστη νὰ δοξάζου,
νὰ βάνουν πόθο κι ὄρεξη στὶ πράξεις νὰ σοῦ μοιάζου.

*

ΑΒΡΑΑΜ

- 965 Ὡ Βασιλεῦ τῶν οὐρανῶν, ὅπου τὰ πάντα ὀρίζεις
καὶ τῶν ἀθρώπων τὸ ὄρεξες καὶ τὰ καρδιὰς γνωρίζεις,
μεγάλο σπλάχνος σήμερον ἤδειξες εἰς ἐμένα·
ὅ,τι ἤσφαλα τῆ χάρις σου ἄς εἶν' συμπαθημένα.
Ἄν εἶν' κι ἐπαρδειλίασα στὸ σφάμα τοῦ παιδιοῦ μου,
970 τῆ σάρκας εἶν' τὸ φταίσιμο, ὄχι τοῦ λογισμοῦ μου.
Κι ἂν ἐλυπήθη κι ἤκλαψεν ἡ μάνα ἡ καημένη,
σὰν ἄθρωπος ἐπόνεσε, κι ἄς εἶν' συμπαθημένη.
- M: 227v Καὶ τὸ σκοινὶ, ὅπου ἴδεσα, γλήγορα νὰ τὸ λύσω
καὶ τὸ παιδὶ, ποὺ ἴσκότωνα, νὰ τὸ γλυκοφιλήσω!
- 975 Τέκνο μου, ἐδὰ ποὺ σ' ἔλυσα, ἄμε νὰ φκαριστήσεις
σ' ἐκεῖνον ποὺ σ' εὐκλήθηκε ν' ἀθεῖς καὶ νὰ καρπίσεις.
Φίλειε τὴ γῆ γονατιστός, τὸν Πλάστη παρακάλει,
που ὄρισε κι ἐμετάθεκε τέτοια δουλειὰ μεγάλη.
Κι ἐγὼ θωρῶ μέσ' στὰ κλαδιὰ καὶ στέκει ἓνα κριάρι·
980 ἀντὶς γιὰ σένα τὸ ἴπεψεν ἡ ἐδικὴ του χάρις·
B: 43 ὁ Πλάστης μᾶς τὸ ἴχάρισε σὲ τούτη μας τὴ χρεία,
μὴν κατεβοῦμε ἐκ τὸ βουνὶ μὲ δίχως τὴ θυσία.
Κι ἐδὰ κινῶ χαιράμενος καὶ πάγω νὰ τὸ πιάσω,
ἴς τόπον ἐσένα γλήγορα νὰ τοῦ τὸ θυσιάσω.

Wim F. Bakker & Arnold F. van Gemert (επιμ.), *Ἡ Θυσία τοῦ Αβραάμ, κριτικὴ ἐκδόση*, Πανεπιστημιακὲς Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο 1996.